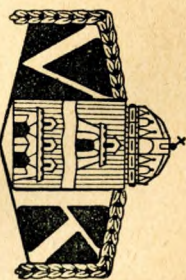

— A pesti gyerekek. Sajnálom a pesti gyerekeket. Nem azokat, akik kifogástalan ruházatban, szüleik mellett kényeskednek az autókban, fiakkorokon és konflisokon, hanem azokat a szegény, szerencsétlen apróságokat, akiknek édesapjuk a harctéren küzd és akiket az anyjuk kénytelenesen hűjján kénytelen télen-nyáron, esőben-hóban meztelen láb-
 bal, foszlányos ruhában az utcára kergetni, hogy levelezőlapokkal, cipőszijakkal, patentgombokkal és más egyéb silány portékával járják be reggeltől estig, estétől éjfélig az utcákat és kávéházakat, hogy néhány fillérnyá keresetükkkel, vagy gyéren kapott alamizsnájukkal már zsenge korukban valamicskével enyhíthessenek a háztartás gondjain. Ezek a százalomraméltó gyerekek a legtöbb esetben nélkülözik az iskola jótekonny, nevelő hatását, tudatlanul nőnek fel és mire ű kamaszkorba jutnak, veszedelmesen szaporítják a fiatal bűnösök már ugy is elegendő nagy számát. Mélységes emberi részvétellel figyelem a háboru kezdete óta azokat a vézna, sápadtarcu, fiatal 12—13 éves leánykákat, és fiukat is, akik szintén apjuk bevonulása miatt kénytelenek voltak az iskolákból kimaradni, hogy valamelyes könnyebb, vagy nehezebb foglalkozást vállalva, keresetükkel legalább a saját élelmezésüket megszerezzék és anyjukat legalább ettől a gondtól is megszabadítsák. Ezek — sajnos — szintén elveszettek tekinthetők az emberi társadalomra nézve, mert a háboru tartama alatt elszoknak a tanulástól, műveletlenek maradnak, úgy, hogy a háboru után talán még arra sem lesznek alkalmasak, hogy valamelyes tisztességes ipar-
 ágra képeztessek magukat. Idejük nagy részét a családi otthonon kívül, minden szülői felügyelet nélkül töltik el, többnyire rossz cimborák társaságában. Elzül-
 lennek és legtöbbnyire belekerülnek a rendőrség krónikájába. De legjobban felfáborítja emberi érzésemet, amikor látom, hogy gondtalan, könnyelmű, bár jobb módú szülők, minden erkölcsi és hatósági rendelet ellenére 4—5 éves gyermekeiket nemcsak délutánonként, hanem a késő esti órákban is magukkal viszik a kávéházakba, a nyilvános mulatóhelyekre, olyan időszakban, amikor a gyermek fizikai fejlődése és egészsége a pihenést feltétlenül megkövetelné.

Szemtanuja voltam a napokban annak, hogy egy felcícomázott, gyémántok sokaságától ragyogó anya, az egyik négyéves kis leányát kézen vezetve lépett egy körüli kávéházba, míg a másik csecsemő-gyermekét a dada hozta magával karján. Leült a társaságban és gyermekestől, dadástól együtt ott várta be az éjféli zárórát. Ezeket a lelketlen, könnyelmű szülőket ajánljuk melegen humánus főkapitányunk figyelmébe. Meg kell ismételni és szigoruan foganatosítani a rendeleitet, hogy a tizen-négy éven alóli gyermekeket még szü-
 teik kíséretében sem szabad esti hét órán túl kávéházakba és vendéglőkbe vinni. Csakis így, a legmészebbmenő szigorral menthetjük meg az ifjúságot a jövő számára, akiknek nemcsak erkölcsét metelyezi meg a veszedel-
 mes kávéházi élet, hanem egészségét is aláássza az éjjeli virrasztás és a kávéház fojtott, füstös levegője. Ha már ifjúságunk virága ott vérzik, ott pusztul el az idegen harctereken, mentsük meg itthon a csemetéket, akik arra vannak hivatva, hogy a jövőben nemzetünk gerincét és egészséges társadalmát alkossák. (d. a.)

Közp. nyomt. XX cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Oszátlvözás

Tárgy

362.7

Hely

Szerző:

Cim: *A pesti gyerekek*

Idő

"1918"

Személy

Forrás:

Magyarorszag

Helyszám

Bp.
(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

Székesfővárosi háziinyomda 1918